

Сборник съдебна практика

Дело C-135/11 P

IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH
срещу
Европейска комисия

„Обжалване — Публичен достъп до документи на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 5 — Обхват — Документи, произхождащи от държава членка — Противопоставяне на тази държава членка на оповестяването на посочените документи — Обхват на извършваната от институцията и съда на Съюза проверка на мотивите за противопоставянето, изтъкнати от държавата членка — Представяне на спорния документ на съда на Съюза“

Резюме на решението

1. *Европейски съюз — Институции — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Документи, произхождащи от държава членка — Възможност на държавата членка да поиска от институцията да не оповестява документи — Задължение на институцията да не ги оповестява без предварително съгласие*

(член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

2. *Европейски съюз — Институции — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Документи, произхождащи от държава членка — Възможност на държавата членка да поиска от институцията да не оповестява документи — Обхват*

(член 4, параграфи 1—3 и 5 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

3. *Европейски съюз — Институции — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Документи, произхождащи от държава членка — Възможност на държавата членка да поиска от институцията да не оповестява документи — Процесуални последици — Задължение на държавата членка и на институцията на Съюза за мотивиране на решението за отказ на достъп — Обхват*

(член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

4. *Европейски съюз — Институции — Право на публичен достъп до документи — Регламент № 1049/2001 — Изключения от правото на достъп до документи — Документи, произхождащи от държава членка — Възможност на държавата членка да поиска от институцията да не оповестява документи — Правомощия на съда на Съюза за проверка на основателността на отказа — Разглеждане на документите in camera*

(член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Когато държава членка е упражнила предоставената ѝ от член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията възможност да поиска произхождащ от тази държава конкретен документ да не се оповестява без предварителното ѝ съгласие, евентуалното оповестяване на този документ от институцията изисква предварителното получаване на съгласие от посочената държава членка. Следователно а contrario институцията, която няма съгласието на съответната държава членка, не е оправомощена да оповестява съответния документ.

(вж. точки 55 и 56)

2. Упражняването на предоставеното с член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията право на съответната държава членка е ограничено от изброените в параграфи 1—3 от същия член материални изключения, като в това отношение на тази държава членка се признава само право да участва при взимане на решението на институцията. По този начин предварителното съгласие на съответната държава членка, на което се позовава член 4, параграф 5, не наподобява право на вето по нейна преценка, а форма на задължително становище за липсата на основания за прилагането на изключение, изведени от параграфи 1—3 от същия член. Следователно така установеният с въпросния член 4, параграф 5 процес на вземане на решения изисква съответната институция и съответната държава членка да се придържат към предвидените в същите параграфи 1—3 материални изключения.

Що се отнася до значението на член 4, параграф 5 от посочения регламент за сезираната институция, по отношение на заявителя намесата на съответната държавата членка не засяга характера на акт на Съюза на решението, което впоследствие е адресирано до него от институцията в отговор на заявлението за достъп, свързано с държан от нея документ, с което заявителят я е сезирал.

(вж. точки 58 и 60)

3. Сезираната институция в качеството си на автор на решението за отказ на достъп до документи е отговорна за неговата законосъобразност. Така тази институция не може да приеме противопоставянето от страна на държава членка на оповестяването на произхождащ от последната документ, ако това противопоставяне изобщо не е мотивирано или ако мотивите, въз основа на които държавата отказва достъпа до съответния документ, не се отнасят до изключенията, изброени в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията. Следователно, преди да откаже достъпа до документ, произхождащ от държава членка, съответната институция трябва да провери дали последната е основала своето противопоставяне на посочените изключения и дали е мотивирала надлежно позицията си в това отношение.

От друга страна, сезираната институция не трябва да извършва цялостна преценка на решението на съответната държава членка за противопоставяне, упражнявайки контрол, който би надхвърлил проверката само за наличие на мотиви, позоваващи се на тези изключения. Всъщност изискване за такава цялостна преценка би могло да доведе до положение, при което

след извършването ѝ сезираната институция неправилно може да предостави на заявителя съответния документ, въпреки надлежно мотивираното противопоставяне от страна на държавата членка, от която произхожда документът.

(вж. точки 61—64)

4. Прилагането на член 4, параграф 5 от Регламент № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията не е пречка съдът на Съюза да упражни контрол върху решението за отказ на институцията, който излиза извън проверката *prima facie* и налага преценка по същество на приложимостта в конкретния случай на изключенията, предвидени в член 4, параграфи 1—3 от същия регламент.

Всъщност, когато държавата членка мотивирано отказва да разреши достъпа до съответния документ и поради това съответната институция е принудена да отхвърли заявлението за достъп, авторът на последното се ползва от съдебна защита. Съдът на Съюза е компетентен, по искане на заинтересованото лице, получило отказ за достъп от съответната институция, да провери дали този отказ надлежно е могъл да бъде обоснован с посочените изключения, независимо дали отказът произтича от направената от самата институция преценка на изключенията или от тази на съответната държава членка.

Така гаранцията за съдебната защита на заявител, на който сезираната институция отказва достъп до един или повече произхождащи от държава членка документи вследствие на противопоставянето на последната, налага съдът на Съюза да прецени законосъобразността на решението за отказ на достъп *in concreto*, като вземе предвид всички относими обстоятелства, като на първо място са документите, чието оповестяване е отказано. За да се спази забраната за оповестяване на съответните документи без предварителното съгласие на съответната държава членка, съдът на Съюза трябва да се запознае с тези документи *in camera*, без самите страни да имат достъп до съответните документи.

(вж. точки 70, 72 и 73)